

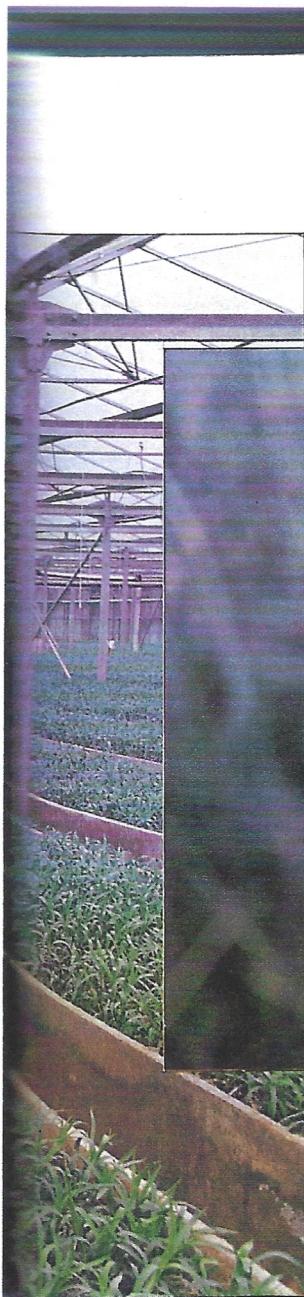

Φυτώρια ανθοκομικών

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΓΑΡΙΦΑΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Γ. ΚΟΚΑΣ-ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ – Γ. ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΣ-ΓΕΩΠΟΝΟΣ

Ένα πλήθος ποικιλιών γαριφαλιάς, που συνεχώς ανανεώνεται με νέες δημιουργίες των οίκων παραγωγής, προσφέρεται τα τελευταία χρόνια στους καλλιεργητές, οι οποίοι καλούνται να επιλέξουν την καταλληλότερη, ανάλογα με τις απαιτήσεις της αγοράς και τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε περιοχής. Αυτή όμως η απαραίτητη αξιολόγηση της προσαρμοστικότητας κάθε ποικιλίας στις ελληνικές συνθήκες γίνεται σε πολύ περιορισμένη κλίμακα, με πολύ αρνητικές επιπτώσεις στην καλλιέργεια.

Άποψη από τις
μητρικές φυτείες
στο φυτάριο
ΑΦΟΙ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ
(αριστερά).

παραγωγή και καλλιεργητικές φροντίδες, γιατί όλες σχεδόν ήταν μεταλλάξεις μιας ποικιλίας, της William Sim. Σήμερα όμως κυκλοφορούν σε εμπορική κλίμακα περισσότερες από 500 ποικιλίες από διάφορους οίκους και ερευνητές, στις οποίες προστίθενται κάθε χρόνο άλλες 100 νέες.

Επειδή ο κάθε οίκος ή ερευνητής προωθεί τις δικές του ποικιλίες και υπάρχει έντονος ανταγωνισμός, πολλές φορές λόγω έλλειψης χρόνου παραλείπουν να τις αξιολογήσουν επαρκώς ή τις αξιολογούν σε συνθήκες διαφορετικές από εκείνες που θα έχουν στον τόπο καλλιέργειας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ποικιλίες που έδειξαν άριστα χαρακτηριστικά παραγωγής και ποιότητας, π.χ. στην Ολλανδία, να μην είναι κατάλληλες για υπαίθριες ή θερμοκηπιακές καλλιέργειες στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Ισπανία, στην οποία προωθήθηκαν χωρίς επαρκή αξιολόγηση ποικιλίες της B. Euprōptης, με συνέπεια η ποιότητα των παραγόμενων δρεπτών ανθέων να μην είναι

η αναμενόμενη και τα οικονομικά αποτέλεσμα πολύ αρνητικά για τους Ισπανούς ανθοπαραγωγούς.

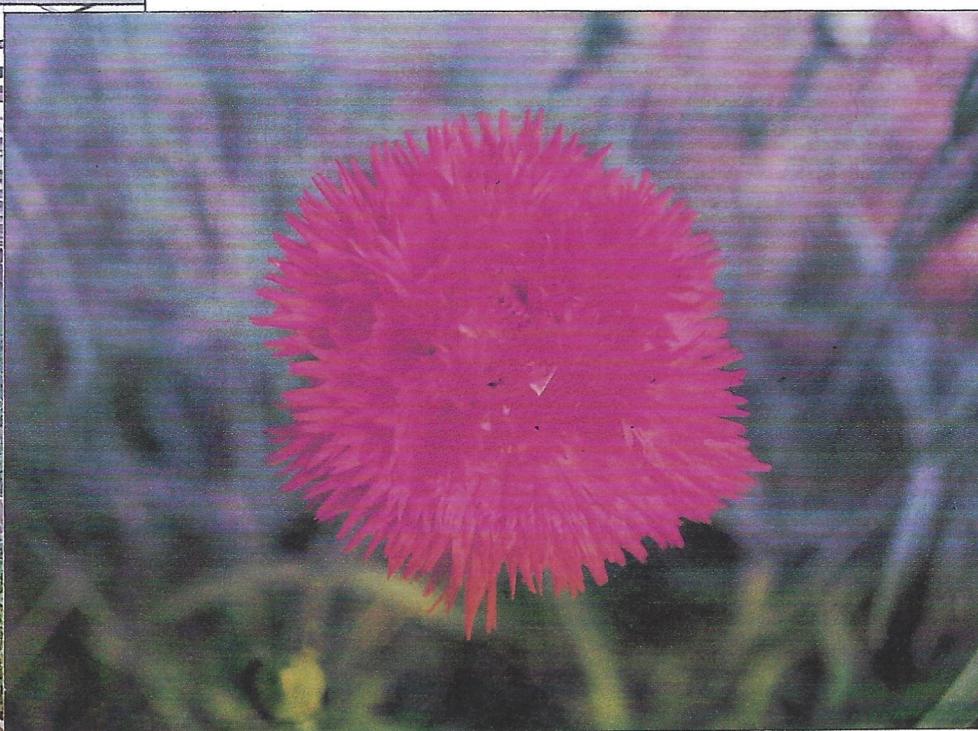
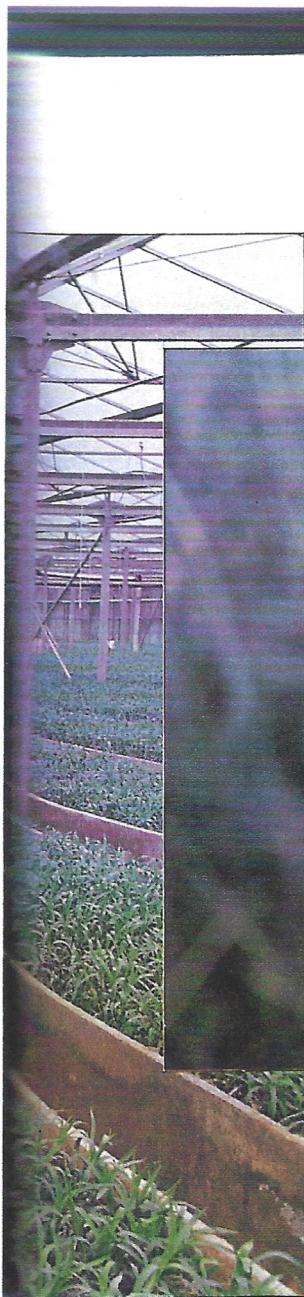
Η αναγκαιότητα της αξιολόγησης των καλλιεργούμενων ποικιλιών γαριφαλιάς στις ελληνικές συνθήκες έγινε πολύ γρήγορα αντιληπτή. Έτσι, από το φυτάριο των ΑΦΩΝ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ τουλάχιστον, τα τελευταία 5 χρόνια δε διατίθεται στην αγορά καμία ποικιλία εάν προηγουμένως δεν έχει αξιολογηθεί πειραματικά στα θερμοκήπια του Ήπουρου.

Την περίοδο 1989-90 αξιολογήθηκαν 163 standard και 88 mini ποικιλίες γαριφαλιάς από εκείνες που ήδη κυκλοφορούν στην αγορά σε εμπορική μορφή. Από αυτές επιλέχθηκαν μόνο 55 standard και 29 mini ποικιλίες, οι οποίες και διατίθενται την περίοδο 1990-91 στους Έλληνες ανθοπαραγωγούς, ως οι πλέον κατάλληλες για τις ελληνικές συνθήκες.

Σημ.: Ο δρ. Γ. Κόκας είναι τεχνικός υπεύθυνος των φυτώρων των ΑΦΩΝ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ.

Η παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού γαριφαλιάς είναι μια δύσκολη και υπεύθυνη εργασία, στην οποία αν δε δοθεί από την αρχή η πρέπουσα προσοχή μπορεί από ένα ακατάλληλο μεριστωματικό φυτό να παραχθούν μέχρι και 60.000 ακατάλληλα μοσχεύματα για άνθηση. Ένας επιπλέον παράγοντας που δυσκολεύει την παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού από τα φυτώρια είναι και η μεγάλη αύξηση που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια στον αριθμό των καλλιεργούμενων ποικιλιών.

Πριν από 10 περίπου χρόνια το 80% των καλλιεργούμενων ποικιλιών γαριφαλιάς στην Ελλάδα ανήκε στην οικογένεια των Sim. Οι ποικιλίες αυτές έμοιαζαν μεταξύ τους, σε ανάπτυξη,

Άποψη από τις
μητρικές φυτείες
στο φυτάριο
ΑΦΟΙ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ
(αριστερά).

παραγωγή και καλλιεργητικές φροντίδες, γιατί όλες σχεδόν ήταν μεταλλάξεις μιας ποικιλίας, της William Sim. Σήμερα όμως κυκλοφορούν σε εμπορική κλίμακα περισσότερες από 500 ποικιλίες από διάφορους οίκους και ερευνητές, στις οποίες προστίθενται κάθε χρόνο άλλες 100 νέες.

Επειδή ο κάθε οίκος ή ερευνητής προωθεί τις δικές του ποικιλίες και υπάρχει έντονος ανταγωνισμός, πολλές φορές λόγω έλλειψης χρόνου παραλείπουν να τις αξιολογήσουν επαρκώς ή τις αξιολογούν σε συνθήκες διαφορετικές από εκείνες που θα έχουν στον τόπο καλλιέργειας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ποικιλίες που έδειξαν άριστα χαρακτηριστικά παραγωγής και ποιότητας, π.χ. στην Ολλανδία, να μην είναι κατάλληλες για υπαίθριες ή θερμοκηπιακές καλλιέργειες στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Ισπανία, στην οποία προωθήθηκαν χωρίς επαρκή αξιολόγηση ποικιλίες της B. Euprōptης, με συνέπεια η ποιότητα των παραγόμενων δρεπτών ανθέων να μην είναι

η αναμενόμενη και τα οικονομικά αποτέλεσμα πολύ αρνητικά για τους Ισπανούς ανθοπαραγωγούς.

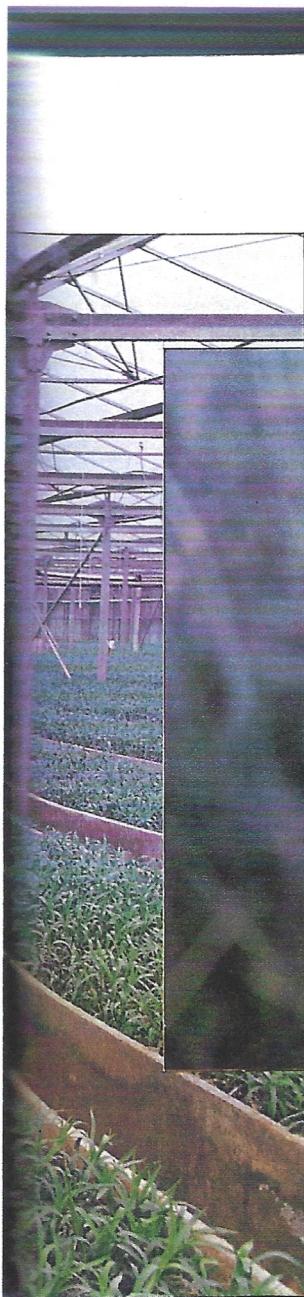
Η αναγκαιότητα της αξιολόγησης των καλλιεργούμενων ποικιλιών γαριφαλιάς στις ελληνικές συνθήκες έγινε πολύ γρήγορα αντιληπτή. Έτσι, από το φυτάριο των ΑΦΩΝ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ τουλάχιστον, τα τελευταία 5 χρόνια δε διατίθεται στην αγορά καμία ποικιλία εάν προηγουμένως δεν έχει αξιολογηθεί πειραματικά στα θερμοκήπια του Ήπορου.

Την περίοδο 1989-90 αξιολογήθηκαν 163 standard και 88 mini ποικιλίες γαριφαλιάς από εκείνες που ήδη κυκλοφορούν στην αγορά σε εμπορική μορφή. Από αυτές επιλέχθηκαν μόνο 55 standard και 29 mini ποικιλίες, οι οποίες και διατίθενται την περίοδο 1990-91 στους Έλληνες ανθοπαραγωγούς, ως οι πλέον κατάλληλες για τις ελληνικές συνθήκες.

Σημ.: Ο δρ. Γ. Κόκας είναι τεχνικός υπεύθυνος των φυτώρων των ΑΦΩΝ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ.

Η παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού γαριφαλιάς είναι μια δύσκολη και υπεύθυνη εργασία, στην οποία αν δε δοθεί από την αρχή η πρέπουσα προσοχή μπορεί από ένα ακατάλληλο μεριστωματικό φυτό να παραχθούν μέχρι και 60.000 ακατάλληλα μοσχεύματα για άνθηση. Ένας επιπλέον παράγοντας που δυσκολεύει την παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού από τα φυτώρια είναι και η μεγάλη αύξηση που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια στον αριθμό των καλλιεργούμενων ποικιλιών.

Πριν από 10 περίπου χρόνια το 80% των καλλιεργούμενων ποικιλιών γαριφαλιάς στην Ελλάδα ανήκε στην οικογένεια των Sim. Οι ποικιλίες αυτές έμοιαζαν μεταξύ τους, σε ανάπτυξη,

Άποψη από τις
μητρικές φυτείες
στο φυτάριο
ΑΦΟΙ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ
(αριστερά).

παραγωγή και καλλιεργητικές φροντίδες, γιατί όλες σχεδόν ήταν μεταλλάξεις μιας ποικιλίας, της William Sim. Σήμερα όμως κυκλοφορούν σε εμπορική κλίμακα περισσότερες από 500 ποικιλίες από διάφορους οίκους και ερευνητές, στις οποίες προστίθενται κάθε χρόνο άλλες 100 νέες.

Επειδή ο κάθε οίκος ή ερευνητής προωθεί τις δικές του ποικιλίες και υπάρχει έντονος ανταγωνισμός, πολλές φορές λόγω έλλειψης χρόνου παραλείπουν να τις αξιολογήσουν επαρκώς ή τις αξιολογούν σε συνθήκες διαφορετικές από εκείνες που θα έχουν στον τόπο καλλιέργειας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ποικιλίες που έδειξαν άριστα χαρακτηριστικά παραγωγής και ποιότητας, π.χ. στην Ολλανδία, να μην είναι κατάλληλες για υπαίθριες ή θερμοκηπιακές καλλιέργειες στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Ισπανία, στην οποία προωθήθηκαν χωρίς επαρκή αξιολόγηση ποικιλίες της B. Euprōptης, με συνέπεια η ποιότητα των παραγόμενων δρεπτών ανθέων να μην είναι

η αναμενόμενη και τα οικονομικά αποτέλεσμα πολύ αρνητικά για τους Ισπανούς ανθοπαραγωγούς.

Η αναγκαιότητα της αξιολόγησης των καλλιεργούμενων ποικιλιών γαριφαλιάς στις ελληνικές συνθήκες έγινε πολύ γρήγορα αντιληπτή. Έτσι, από το φυτάριο των ΑΦΩΝ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ τουλάχιστον, τα τελευταία 5 χρόνια δε διατίθεται στην αγορά καμία ποικιλία εάν προηγουμένως δεν έχει αξιολογηθεί πειραματικά στα θερμοκήπια του Ήπουρου.

Την περίοδο 1989-90 αξιολογήθηκαν 163 standard και 88 mini ποικιλίες γαριφαλιάς από εκείνες που ήδη κυκλοφορούν στην αγορά σε εμπορική μορφή. Από αυτές επιλέχθηκαν μόνο 55 standard και 29 mini ποικιλίες, οι οποίες και διατίθενται την περίοδο 1990-91 στους Έλληνες ανθοπαραγωγούς, ως οι πλέον κατάλληλες για τις ελληνικές συνθήκες.

Σημ.: Ο δρ. Γ. Κόκας είναι τεχνικός υπεύθυνος των φυτώρων των ΑΦΩΝ ΚΩΣΤΕΛΕΝΟΥ.

Η παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού γαριφαλιάς είναι μια δύσκολη και υπεύθυνη εργασία, στην οποία αν δε δοθεί από την αρχή η πρέπουσα προσοχή μπορεί από ένα ακατάλληλο μεριστωματικό φυτό να παραχθούν μέχρι και 60.000 ακατάλληλα μοσχεύματα για άνθηση. Ένας επιπλέον παράγοντας που δυσκολεύει την παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού από τα φυτώρια είναι και η μεγάλη αύξηση που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια στον αριθμό των καλλιεργούμενων ποικιλιών.

Πριν από 10 περίπου χρόνια το 80% των καλλιεργούμενων ποικιλιών γαριφαλιάς στην Ελλάδα ανήκε στην οικογένεια των Sim. Οι ποικιλίες αυτές έμοιαζαν μεταξύ τους, σε ανάπτυξη,

κατσαρά στις άκρες και σχεδόν άσχιστα. Είναι λίγο ανθεκτικές στο φουζάριο οξύσπορο και ευαίσθητες στην αλτερνάρια και τον τετράνυχο.

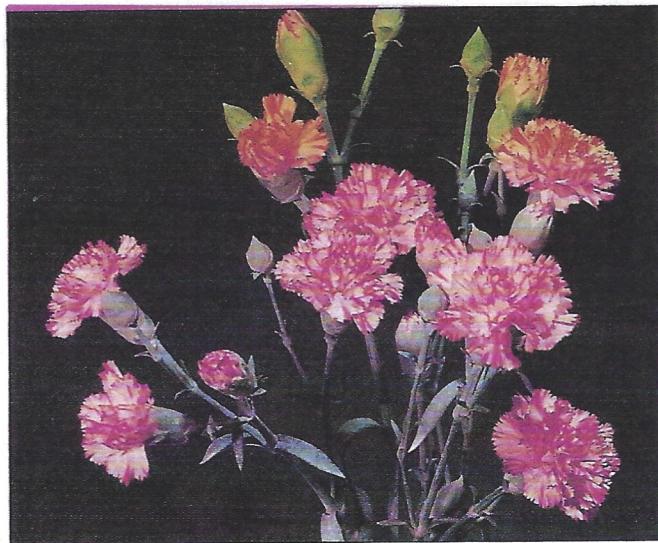
Για την καλλιέργειά τους απαιτούν παρθένο ή απολυμασμένο έδαφος, με ρΗ από 7,0 έως 8,0 και άφθονη ασβεστούχο λίπανση. Συνιστώνται τόσο για υπαίθριες καλλιέργειες όσο και για θερμοκήπια. Λόγω της ευαίσθησίας τους στην αλτερνάρια δε συνιστώνται για καλλιέργειες σε πλαστικά θερμοκήπια που έχουν χαμηλό αερισμό ή για υπαίθρια σε τοποθεσίες με υψηλή υγρασία.

Καλύτερη περιόδος φύτευσής τους είναι από Απρίλιο μέχρι Ιούνιο, ενώ σε περιοχές με μεσογειακό κλίμα μπορούν να φυτευθούν και μέχρι 10 Ιουλίου, ώστε ν' αρχίσουν ν' ανθίζουν από Οκτώβριο μέχρι Μάιο. Καλλιεργούνται με 1, 1,5 και 2 κορυφολογήματα.

- Οικογένεια των ανθεκτικών ποικιλιών. Είναι υθρίδια που προέρχονται από την κλασική ποικιλία Pallas. Σε σύγκριση με τις ποικιλίες Sim έχουν πιο αργή ανάπτυξη αλλά επειδή έχουν πολλά βλαστάρια δεν υστερούν σε παραγωγή. Τα άνθη τους είναι μέτρια έως μεγάλα με στρογγυλές άκρες και έντονους χρωματισμούς. Το καλοκαίρι τα άνθη γίνονται μικρότερα και το χρώμα τους ατονεί. Σχίζονται μόνο τις ψυχρές περιόδους του χειμώνα όταν δε θερμαίνονται. Τα στελέχη τους είναι κοντά το καλοκαίρι και κανονικά και πολύ ισχυρά το χειμώνα.

Το μεγαλύτερο πλεονέκτημά τους είναι η ανθεκτικότητά τους στο φουζάριο οξύσπορο και γι' αυτό μπορούν να φυτευθούν και σε εδάφη λίγο μολυσμένα. Επειδή όμως δεν παρουσιάζουν πλήρη ανθεκτικότητα, δε συνιστώνται για φυτεύσεις σε εδάφη των οποίων οι γαριφαλιές ξεράθηκαν από φουζάριο οξύσπορο, εάν προτυγουμένως δε γίνει απολύμανση. Οι ποικιλίες με ανοιχτούς χρωματισμούς (άσπρο, κρεμ, κίτρινο) παρουσιάζουν μεγαλύτερη ανθεκτικότητα από τις ποικιλίες με σκούρους χρωματισμούς (κόκκινο, ροζ κ.ά.). Η ανθεκτικότητά τους όμως αυτή δεν ισχύει και για τις άλλες ασθένειες, όπως η ριζοκτό-

Minī ποικιλία παραδοσιακού τύπου.

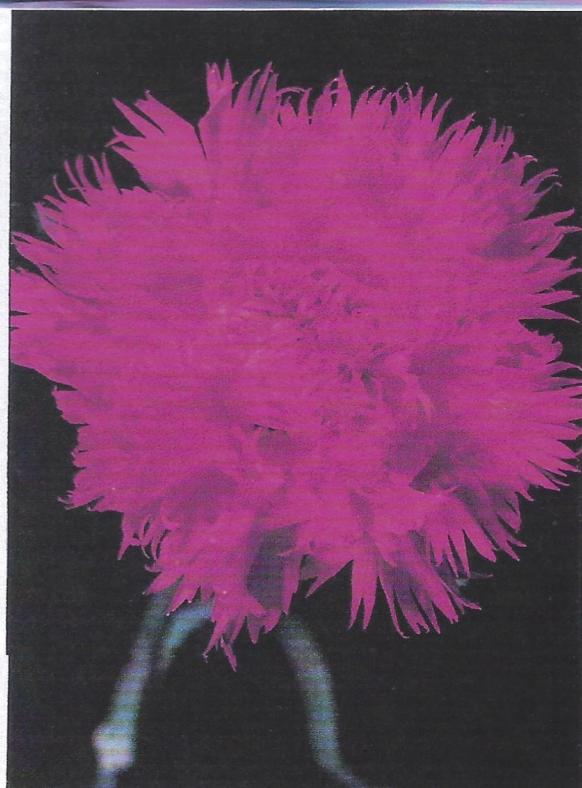
Νέα minī ποικιλία παραδοσιακού τύπου.

νια, η σκωρίαση κ.ά.

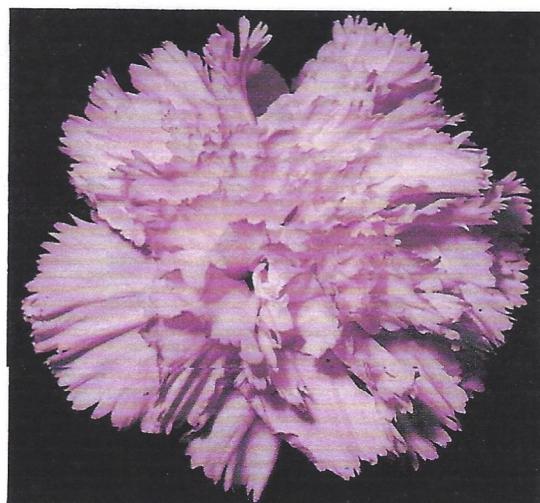
Για την καλλιέργειά τους θέλουν εδάφη με υψηλό ρΗ και άφθονη ασβεστούχο λίπανση. Λόγω των μεγάλων (φαρδιών) φύλλων και των πολλών βλασταριών εμφανίζονται εγκαύματα όταν οι λιπάνσεις γίνονται σε στερεά μορφή από πάνω. Συνιστώνται τόσο για υπαίθριες όσο και για θερμοκηπιακές καλλιέργειες. Οι φυτεύσεις γίνονται όλο το χρόνο για ν' αρχίσουν ν' ανθίζουν τα φυτά από το χειμώνα έως το καλοκαίρι. Καλλιεργούνται με 1-1,5 κορυφολογήματα, ενώ κατά την άνθηση απαιτούν συχνά και βαθιά ξεμπουμπουκιάσματα.

- Οικογένεια των μεσογειακών. Οι μεσογειακές ποικιλίες είναι ιταλικής

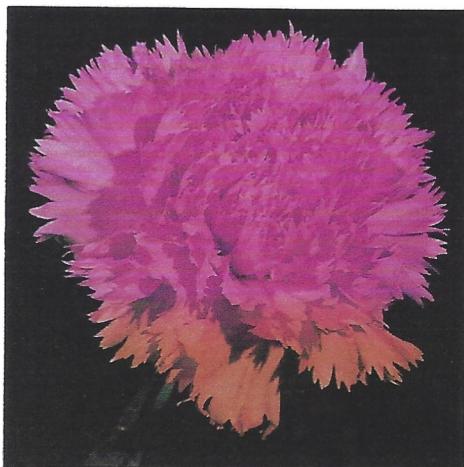
προέλευσης. Παρουσιάζουν σταδιακή ανάπτυξη και ανθίζουν κατά κύματα. Έχουν παραγωγή μικρότερη από τις ποικιλίες Sim, αλλά παράγουν άνθη καλύτερης ποιότητας. Τα άνθη τους είναι μεγάλα με έντονα χρώματα, σχίζονται ελάχιστα και έχουν δυνατά και μεγάλα στελέχη. Η ανθεκτικότητά τους στο φουζάριο οξύσπορο κυμαίνεται ανάλογα με την ποικιλία. Είναι ευαίσθητες στις αντίξοες καιρικές συνθήκες και γι' αυτό τα καλύτερα άνθη τα παράγουν όταν καλλιεργούνται σε θερμοκήπια με σταθερές θερμοκρασίες. Τους καλοκαιρινούς μήνες έχουν άνθη μικρά, ενώ με το κρύο αυξάνεται το ποσοστό των σχισμένων και εκείνων που εμφανίζουν

Μεσογειακή ποικιλία.

Ποικιλία Sim.

Ποικιλία της οικογένειας του Corso.

Ανθεκτική ποικιλία.

μορφολογικές ανωμαλίες.

Για την καλλιέργειά τους απαιτούν παρθένο ή απολυμασμένο έδαφος, με υψηλό pH (7,0 έως 8,0) και άφθονη ασβεστούχο λίπανση.

Φυτεύονται όλο το χρόνο αλλά καλύτερη εποχή είναι από Μάρτιο μέχρι Ιούνιο για ν' αρχίσουν ν' ανθίζουν τα φυτά από Οκτώβριο μέχρι Μάιο. Καλλιεργούνται με 1-1,5 κορυφολόγημα.

Οι μεσογειακές ποικιλίες παρουσιάζουν η μια με την άλλη πολύ μεγάλη ανομοιομορφία, γιατί δεν προέρχονται από μεταλλάξεις μιας ποικιλίας, όπως συμβαίνει μ' εκείνες των άλλων οικογενειών, αλλά από διάφορους υβριδισμούς ποικιλών. Γι' αυτό και η αξιολόγησή τους έχει

πρωτεύουσα σημασία.

● **Ποικιλίες mini.**

– **Ανθεκτικές ποικιλίες.** Οι ανθεκτικές ποικιλίες mini υστερούν σε ανάπτυξη σε σύγκριση με τις ποικιλίες παραδοσιακού τύπου. Γι' αυτό συνιστώνται μόνο για εδάφη που η ανθεκτικότητα στο φουζάριο οξύσπορο έχει πρωτεύουσα σημασία. Μεταξύ τους όμως υπάρχουν και εξαιρέσεις, όπως για παράδειγμα η ανθεκτική ποικιλία Αλέξανδρος που συνιστάται για την πολύ υψηλή παραγωγή της. Ο τρόπος καλλιέργειάς τους δε διαφέρει σε τίποτα από το συνηθισμένο τρόπο καλλιέργειας των άλλων ποικιλιών mini.

Η ανθεκτικότητά τους στο φουζάριο οξύσπορο δεν έχει ακόμη καθορι-

σθεί πλήρως. Σε γενικές γραμμές όμως είναι λιγότερο ανθεκτικές από τις ποικιλίες standard.

– **Παραδοσιακές ποικιλίες.** Είναι οι παλιές ποικιλίες mini που από χρόνια καλλιεργούνται και γι' αυτό θα μπορούσαμε να τις ονομάσουμε παραδοσιακές.

– **Νέες ποικιλίες παραδοσιακού τύπου.** Είναι νέες ποικιλίες mini που στα χαρακτηριστικά τους μοιάζουν στις παραδοσιακές. Οι ποικιλίες αυτές τις περισσότερες φορές δίνουν άνθη καλύτερης ποιότητας από εκείνα των παλιών παραδοσιακών.

● **Ποικιλίες νέου τύπου.** Τα τελευταία χρόνια κυκλοφόρησαν στην αγορά και ποικιλίες που ανήκουν σε δια-

Κινέζικη ποικιλία.

φορετικά είδη από το *Dianthus caryophyllus*. Τέτοια είδη είναι π.χ. το *D. chinensis* και το *D. barbatus*. Τα είδη αυτά διατίθενται στην αγορά με διάφορα εμπορικά ονόματα, όπως «Κινέζικα», «Ντιάνα», «Πίκολο» κ.ά. Οι ποικιλίες αυτές παράγουν συνήθως άνθη πιο μικρά σε μέγεθος, αλλά έχουν διπλάσια έως τριπλάσια παραγωγή από τις άλλες (standard και mini).

Αποτελέσματα αξιολόγησης των ποικιλιών

Επιγραμματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι καμία ποικιλία δε συγκεντρώνει όλα τα επιθυμητά χαρακτηριστικά. Γι' αυτό ο κάθε ανθοπαραγγός θα πρέπει να δίνει προτεραιότητα στα χαρακτηριστικά εκείνα που τον ενδιαφέρουν περισσότερο και με βάση αυτά να επιλέγει τις ποικιλίες που θα καλλιεργήσει. Τα αποτελέσματα βασίζονται σε πειραματικά δεδομένα 5 ετών, με βάση τα οποία μπορούμε να πούμε:

• Για τις ποικιλίες standard.

– **Παραγωγή.** Οι πιο παραγωγικές ποικιλίες σε δρεπτά άνθη είναι εκείνες που ανήκουν στην οικογένεια του Corso, ενώ οι λιγότερο παραγωγικές είναι οι μεσογειακές.

– **Χειμερινή παραγωγή.** Τη μεγαλύτερη παραγωγή σε άνθη τους χειμερινούς μήνες, δηλαδή από 1η Νοεμβρίου μέχρι 31η Μαρτίου, δίνουν οι ποικιλίες Sim και τη μικρότερη οι μεσογειακές ποικιλίες.

– **Σχίσμο (σκάσιμο) του κάλυκα.** Το

μικρότερο ποσοστό σχισμάτος του κάλυκα παρουσιάζουν οι μεσογειακές ποικιλίες, και το μεγαλύτερο οι ποικιλίες Sim.

– **Χαρακτηριστικά στελέχους - άνθους.** Τα καλύτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά στελέχους-άνθους έχουν οι μεσογειακές ποικιλίες και τα χειρότερα οι ποικιλίες Sim.

– **Διατήρηση στο ανθοδοχείο.** Πρώτα

σε διατήρηση στο ανθοδοχείο έρχονται τα άνθη των ανθεκτικών ποικιλιών και τελευταία εκείνα των ποικιλιών που ανήκουν στην οικογένεια του Corso.

Στη γενική βαθμολογία (σύνολο όλων των χαρακτηριστικών) πρώτες έρχονται οι ανθεκτικές ποικιλίες και τελευταίες οι ποικιλίες που ανήκουν στην οικογένεια του Corso.

Πίνακας 1. Στοιχεία παραγωγής σε δρεπτά άνθη ορισμένων ποικιλιών standard.

Ποικιλίες	Προέλευση	Παραγωγή σε άνθη ανά φυτό		
		Συνολική παραγωγή (άνθη/φυτό)	Διαφορά από το μέσο όρο της οικογένειας	Ποσοστό σχισμένων ανθέων (% του συνόλου)
Οικογένεια των Sim				
William Sim	VS	8,30	- 4,0%	11,0%
White Sim	T	9,00	+ 4,0%	25,5%
Μέσος όρος		8,65	—	18,0%
Οικογένεια των ανθεκτικών				
Fornado	VS	9,63	+ 6,3%	8,0%
Roma	VS	9,30	+ 2,6%	7,5%
Pallas	BB	8,22	- 9,3%	8,5%
Verona	VS	9,11	+ 0,5%	4,0%
Μέσος όρος		9,06	—	7,0%
Οικογένεια του Corso				
Tanga	BB	11,34	+ 13,0%	9,5%
Red Corso	VS	9,38	- 6,5%	4,5%
Corso	VS	10,34	+ 3,1%	17,5%
Europa	VS	9,09	- 9,4%	7,5%
Μέσος όρος		10,03	—	10,0%
Οικογένεια των μεσογειακών				
Cardinale	K	8,05	- 5,7%	0,5%
Gilda	T	6,38	- 25,3%	1,0%
Mars	SH	8,78	+ 2,8%	3,0%
Italy 768	T	6,38	- 25,3%	3,0%
Aurora	T	10,50	+ 22,9%	1,5%
Corrida	BB	7,49	- 12,3%	13,0%
Sacha	BB	9,39	+ 9,9%	7,5%
Vanessa	BB	11,37	+ 33,1%	6,5%
Μέσος όρος		8,54	—	4,5%

BB: Barberet & Blanc, SH: Shemi, K: Kostelenos, T: Taroni, VS: Van Staaveren.

Ημερομηνία φύτευσης 22.5.1989 – Αριθμός κορυφολογημάτων: 1,5.

Κινέζικη ποικιλία.

φορετικά είδη από το *Dianthus caryophyllus*. Τέτοια είδη είναι π.χ. το *D. chinensis* και το *D. barbatus*. Τα είδη αυτά διατίθενται στην αγορά με διάφορα εμπορικά ονόματα, όπως «Κινέζικα», «Ντιάνα», «Πίκολο» κ.ά. Οι ποικιλίες αυτές παράγουν συνήθως άνθη πιο μικρά σε μέγεθος, αλλά έχουν διπλάσια έως τριπλάσια παραγωγή από τις άλλες (standard και mini).

Αποτελέσματα αξιολόγησης των ποικιλιών

Επιγραμματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι καμία ποικιλία δε συγκεντρώνει όλα τα επιθυμητά χαρακτηριστικά. Γι' αυτό ο κάθε ανθοπαραγγός θα πρέπει να δίνει προτεραιότητα στα χαρακτηριστικά εκείνα που τον ενδιαφέρουν περισσότερο και με βάση αυτά να επιλέγει τις ποικιλίες που θα καλλιεργήσει. Τα αποτελέσματα βασίζονται σε πειραματικά, δεδομένα 5 ετών, με βάση τα οποία μπορούμε να πούμε:

• Για τις ποικιλίες standard.

– **Παραγωγή.** Οι πιο παραγωγικές ποικιλίες σε δρεπτά άνθη είναι εκείνες που ανήκουν στην οικογένεια του Corso, ενώ οι λιγότερο παραγωγικές είναι οι μεσογειακές.

– **Χειμερινή παραγωγή.** Τη μεγαλύτερη παραγωγή σε άνθη τους χειμερινούς μήνες, δηλαδή από 1η Νοεμβρίου μέχρι 31η Μαρτίου, δίνουν οι ποικιλίες Sim και τη μικρότερη οι μεσογειακές ποικιλίες.

– **Σχίσμο (σκάσιμο) του κάλυκα.** Το

μικρότερο ποσοστό σχισμάτος του κάλυκα παρουσιάζουν οι μεσογειακές ποικιλίες, και το μεγαλύτερο οι ποικιλίες Sim.

– **Χαρακτηριστικά στελέχους - άνθους.** Τα καλύτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά στελέχους-άνθους έχουν οι μεσογειακές ποικιλίες και τα χειρότερα οι ποικιλίες Sim.

– **Διατήρηση στο ανθοδοχείο.** Πρώτα

σε διατήρηση στο ανθοδοχείο έρχονται τα άνθη των ανθεκτικών ποικιλιών και τελευταία εκείνα των ποικιλιών που ανήκουν στην οικογένεια του Corso.

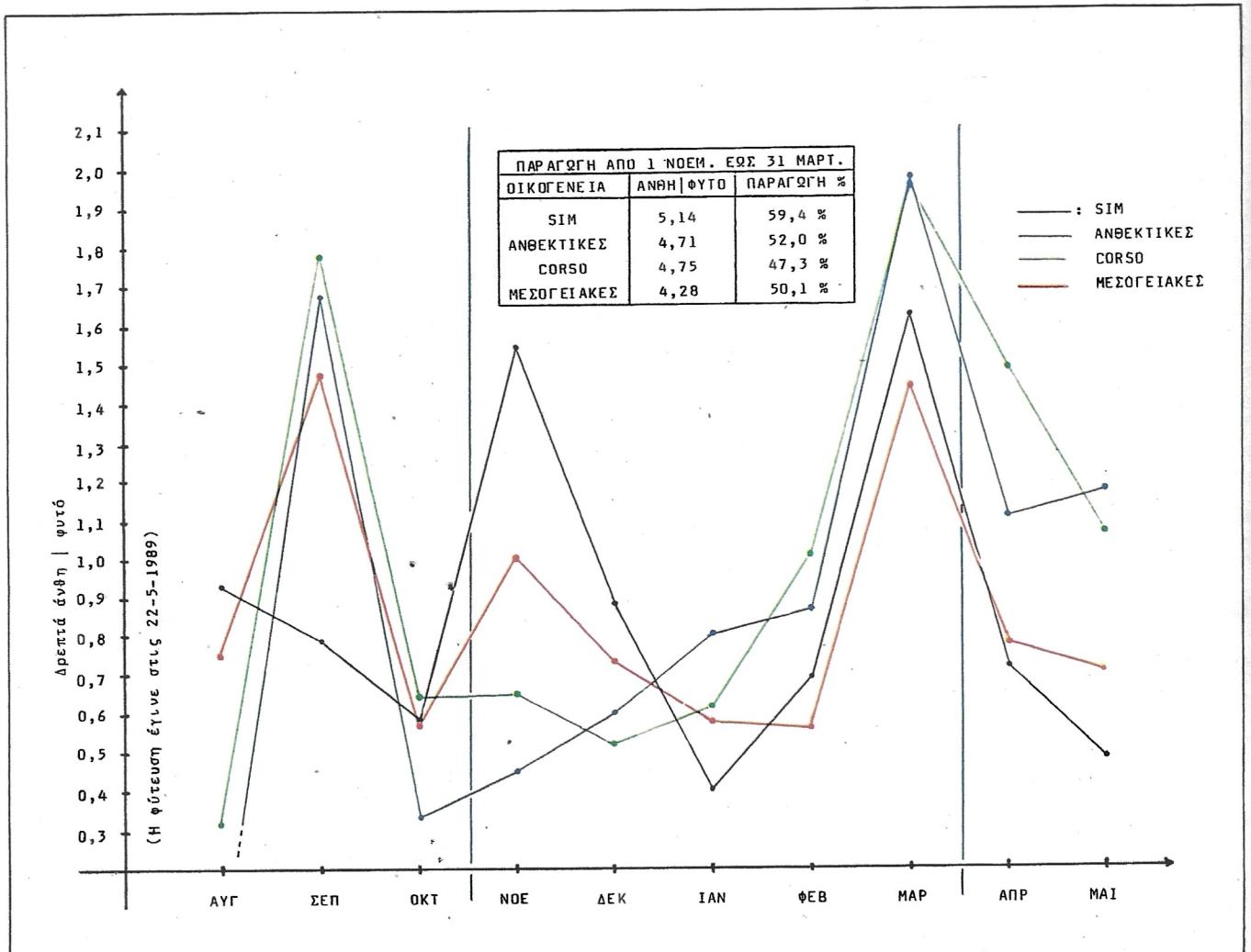
Στη γενική βαθμολογία (σύνολο όλων των χαρακτηριστικών) πρώτες έρχονται οι ανθεκτικές ποικιλίες και τελευταίες οι ποικιλίες που ανήκουν στην οικογένεια του Corso.

Πίνακας 1. Στοιχεία παραγωγής σε δρεπτά άνθη ορισμένων ποικιλιών standard.

Ποικιλίες	Προέλευση	Παραγωγή σε άνθη ανά φυτό		
		Συνολική παραγωγή (άνθη/φυτό)	Διαφορά από το μέσο όρο της οικογένειας	Ποσοστό σχισμένων ανθέων (% του συνόλου)
Οικογένεια των Sim				
William Sim	VS	8,30	- 4,0%	11,0%
White Sim	T	9,00	+ 4,0%	25,5%
Μέσος όρος		8,65	—	18,0%
Οικογένεια των ανθεκτικών				
Fornado	VS	9,63	+ 6,3%	8,0%
Roma	VS	9,30	+ 2,6%	7,5%
Pallas	BB	8,22	- 9,3%	8,5%
Verona	VS	9,11	+ 0,5%	4,0%
Μέσος όρος		9,06	—	7,0%
Οικογένεια του Corso				
Tanga	BB	11,34	+ 13,0%	9,5%
Red Corso	VS	9,38	- 6,5%	4,5%
Corso	VS	10,34	+ 3,1%	17,5%
Europa	VS	9,09	- 9,4%	7,5%
Μέσος όρος		10,03	—	10,0%
Οικογένεια των μεσογειακών				
Cardinale	K	8,05	- 5,7%	0,5%
Gilda	T	6,38	- 25,3%	1,0%
Mars	SH	8,78	+ 2,8%	3,0%
Italy 768	T	6,38	- 25,3%	3,0%
Aurora	T	10,50	+ 22,9%	1,5%
Corrida	BB	7,49	- 12,3%	13,0%
Sacha	BB	9,39	+ 9,9%	7,5%
Vanessa	BB	11,37	+ 33,1%	6,5%
Μέσος όρος		8,54	—	4,5%

BB: Barberet & Blanc, SH: Shemi, K: Kostelenos, T: Taroni, VS: Van Staaveren.

Ημερομηνία φύτευσης 22.5.1989 – Αριθμός κορυφολογημάτων: 1,5.

Διάγραμμα: Μέσος όρος παραγωγής των οικογενειών standard.

ρόμοιες απαιτήσεις σε περιβάλλον και καλλιεργητικές φροντίδες.

- Σε μολυσμένα εδάφη με φουζάριο οξύσπορο να φυτεύονται ποικιλίες μόνο από την οικογένεια των αγθεκτικών που θα έχουν όμως και καλή παραγωγή και ποιότητα άνθους.
- Για μεγάλη παραγωγή ανθέων το φθινόπωρο και το χειμώνα θα πρέπει να επιλέγονται ποικιλίες από την οικογένεια του Corso.
- Για μεγάλη παραγωγή ανθέων το καλοκαίρι συνιστώνται ορισμένες μεσογειακές ποικιλίες και οι ποικιλίες της οικογένειας των Sim.
- Τη μεγαλύτερη ανθεκτικότητα στις αντίξεις καιρικές συνθήκες έχουν οι ποικιλίες της οικογένειας των Sim. Οι Sim ποικιλίες όμως έχουν το αργητικό ότι παράγουν άνθη που υστερούν

Πίνακας 3. Αξιολόγηση των ποικιλιών standard.

Οικογένειες standard					
Θέση	Μεγαλύτερη παραγωγή	Λιγότερο σχίσμο	Ποιοτικά χαρακτηριστικά στελέχους-άνθους	Μεγαλύτερη διάρκεια στο ανθοδοχείο	Συνολική βαθμολογία
1η	Corso	μεσογειακά	μεσογειακά	ανθεκτικά	ανθεκτικά
2η	ανθεκτικά	ανθεκτικά	Corso	μεσογειακά	μεσογειακά
3η	Sim	Corso	ανθεκτικά	Sim	Corso
4η	μεσογειακά	Sim	Sim	Corso	Sim
Θέση	Μεγαλύτερη παραγωγή	Καλύτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά στελέχους-άνθους			Συνολική βαθμολογία
1η	Corso	μεσογειακά			ανθεκτικά
2η	ανθεκτικά	ανθεκτικά			Corso
3η	Sim	Corso			μεσογειακά
4η	μεσογειακά	Sim			Sim

Πίνακας 4. Βαθμολόγηση ορισμένων ποικιλιών mini.

Ποικιλίες	Πρόσλευση	Παραγωγή (άνθη/φυτό)	'Υψος	Στέλεχος	Μέγεθος άνθους	Χρώμα άνθους	Συνολική ποιότητα άνθους- στελέχους	Διατήρηση στο ανθ/χείο (ημέρες)
			1 κοντό	ασθενές	μικρό	φτωχό		
			2 μέτριο	μέτριο	μέτριο	μέτριο		
			3 υψηλό	ισχυρό	μεγάλο	καλό		
Ανθεκτικές ποικιλίες								
Vulcano	VS	10,2	2	1	2	3	2,00	13,0
Serenade	VS	10,0	3	1	1	2	1,80	12,7
BA 1966	T	7,5	3	3	2	2	2,50	14,7
Μέσος όρος		9,2	2,6	1,6	1,6	2,3	2,10	13,5
Παραδοσιακές ποικιλίες								
Rony	TGR	9,9	3	2	2	2	2,20	13,0
White Royalette	VS	5,8	2	2	2	2	2,00	0,3
Albivette	VS	7,9	2	2	2	2	2,00	9,3
Gus Royalette	VS	5,9	2	2	2	2	2,00	9,0
Cer. Royalette	VS	4,2	2	2	2	1	1,80	13,0
Lior	TGR	6,7	3	2	2	3	2,50	11,6
Ministar	SE	6,9	2	2	2	2	2,00	11,0
Μέσος όρος		6,7	2,3	2,0	2,0	2,0	2,00	11,0
Νέες ποικιλίες παραδοσιακού τύπου								
Alexandros	T	10,9	2	2	2	2	2,00	8,0
Pink Beam	VS	9,5	2	1	2	2	1,80	9,7
Gioia	T	10,3	2	2	3	3	2,50	12,0
Prelude	VS	12,2	2	1	1	3	1,80	11,3
Μέσος όρος		10,7	2,0	1,5	2,0	2,5	2,00	10,2
Νέες ποικιλίες νέων ειδών (Κινέζικα)								
Mei Bao	SE	17,4	0	3	2	1,5	1,60	9,3

VS = Van Staaveren, T = Taroni, SE = Selecta, TGR = Thomson.

Πίνακας 5. Αξιολόγηση των ποικιλιών mini.

Οικογένειες mini – νέα είδη					
Θέση	Μεγαλύτερη παραγωγή	Σχίσιμο	Ποιοτικά χαρακτηριστικά στελέχους-άνθους	Μεγαλύτερη διάρκεια στο ανθοδοχείο	Συνολική βαθμολογία
1η	Κινέζικα	—	ανθεκτικά	ανθεκτικά	νέα παραδοσιακά
2η	νέα παραδοσιακά	—	νέα παραδοσιακά	παλαιά παραδοσιακά	ανθεκτικά
3η	παλαιά παραδοσιακά	—	παλαιά παραδοσιακά	νέα παραδοσιακά	παλαιά παραδοσιακά
4η	ανθεκτικά	—	Κινέζικα	Κινέζικα	Κινέζικα

σε ποιότητα.

– Για καλής ποιότητας άνθη θα πρέπει να επιλέγονται ποικιλίες από την οικογένεια των μεσογειακών. Η επιλογή θα πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή, γιατί στο εμπόριο κυκλοφορούν πάρα πολλές με εντυπωσιακά ονόματα που είναι όμως ακατάλληλες για καλιέργεια στις ελληνικές συνθήκες.

● **Ποικιλίες mini.**

– Για τις ποικιλίες mini θα πρέπει να γίνεται επιλογή από τις νέες ποικιλίες παραδοσιακού τύπου.